

РЕШЕНИЕ

№ 3246

гр. София, 22.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4006** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. Р. Р. от гр. С., чрез А. Г. И. срещу Решение от 16.04.2010 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 108 състав по нахд № 4060/2009 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 135900 от 22.10.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” при С., с което на Р. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ във вр. чл. 65, ал. 2, знак Б2 от Наредба 18/2001г., на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП и се отнемат 9 контролни точки, на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 7 от Наредба I – 139/2002г. /отм./ с влизане в сила на наказателното постановление.

В жалбата като касационно основание се сочи нарушение на процесуалните правила и на закона – съдът не проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, включително не е разпитал свидетел – другият участник в ПТП. Касаторът моли съда да отмени обжалваното решение и да отмени наказателно постановление № 135900 от 22.10.2008 г.

Ответната страна не изразява становище по касационната жалба и не взема участие в производството.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение от 07.04.2008 г. Софийският районен съд е потвърдил наказателно постановление № 135900 от 22.10.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” при С., с което на Р. Р. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ във вр. чл. 65, ал. 2, знак Б2 от Наредба 18/2001г., на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП и се отнемат 9 контролни точки, на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 7 от Наредба I – 139/2002г. /отм./ с влизане в сила на наказателното постановление. Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и свидетел по делото Й С и на свидетеля П Б, както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: на 26.09.2009 г., около 18,00 ч., Р. Р. управлявал л.а. „Пежо”, с Д.К. № ЕВ6246АМ в гр. С., движейки се по ул. Д. П. На ул. Д. П имало поставен знак Б2 /”Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство”/ на кръстовището с ул. Цар С, на която имало знак за път с предимство. Р. пресичал кръстовището с управлявания от него автомобил и тъй като имало задръстване спрял на кръстовището, когато в него, от дясната му страна, се ударил товарен автомобил „Мерцедес” с ДК № СА 4878 АР. Пристигналите служители на отдел „Пътна полиция”, които констатирали, че ПТП е настъпило по вина на касатора - при маневра ляв завой при наличие на знак Б2 не пропуснал другия автомобил, който се движел по ул. Цар С – път с предимство, обозначен със знак Б3. На Р. Р. бил съставен АУАН № 885075 за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на чл. 45, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата /ППЗДвП/. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното пред районния съд НП № 135900 от 22.10.2008 г. от заместник началник на отдел „Пътна полиция” при С..

Не е налице посоченото в касационната жалба основание за отмяна на обжалваното съдебно решение – съществено процесуално нарушение, по смисъла на чл. 348, ал.1, т.2 НПК вр. чл. 348, ал.3, т.1 НПК. Софийският районен съд е обсъдил приетите по делото писмени и гласни доказателства в тяхната съвкупност, въз основа на които е направил изложените в съдебния акт фактически установявания. Съдът е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, не са ограничени процесуалните права на жалбоподателя.

След извършена служебна проверка за съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, на основание чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, което е релевирано и като самостоятелно основание в касационната жалба, настоящият касационен състав, намира че обжалваното решение е постановено при неправилно

прилагане на материалния закон, поради следните съображения:

Незаконосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство. Настоящият съдебен състав намира, че в наказателното постановление е налице противоречие между словесното и правното описание на нарушението, както и несъответствие между правната му квалификация в АУАН и в НП. В конкретния случай, административно-наказващия орган е възприел изцяло фактическата обстановка, установен с АУАН, а именно: на 26.09.2009 г., около 18,00 ч., в гр. С. по ул. Д. П, Р. Р. управлява л.а. „Пежо”, Д.К. № ЕВ6246АМ, от Б. Сливница към ул. Ив. И и на кръстовището с ул. Цар С при знак Б2, непропуска и реализира ПТП с движещият се по пътя с предимство срещу знак Б3, т.а. с ДК № СА 4878 АР. Административно-наказващият орган е приел, че с това деяние лицето е нарушило чл. 6, т. 1 от ЗДвП във вр. чл. 65, ал. 2, знак Б2 от Наредба № 18/2001 г. В чл. 6, т. 1 от ЗДвП е предвидено, че участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Съгласно чл. 65, ал. 2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци /по-надолу Наредбата/, на изходите на затворения пътен участък за излизащите от него пътни превозни средства се поставя пътен знак Б1 "Пропусни движещите се по пътя с предимство!" или Б2 "Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!". Тази разпоредба е продължение на чл. 65, ал. 1 от Наредбата, според който пътен знак В2 "Забранено е влизането на пътни превозни средства в двете посоки" се използва за сигнализиране на пътен участък, затворен за движение на пътни превозни средства и в двете посоки. Пътният знак се поставя в началото на пътния участък, съответно за двете посоки на движение. От съдържанието на цитираната правна норма и нейното систематично място в Раздел III от Наредбата „Пътни знаци за въвеждане на забрана и за отменяне на въведена забрана група "В"” следва изводът за пълно несъответствие между словесното и правно описание на нарушението, съдържащи се в Наказателното постановление. Доколкото посочената като нарушена правна норма – чл. 65, ал. 2 от Наредбата касае сигнализиране на пътен участък, затворен за движение на пътни превозни средства и по точно на изходите на затворения пътен участък за излизащите от него пътни превозни средства с пътен знак Б1 или Б2, то е налице явно несъответствие с посоченото по-горе словесно описание на нарушението. От друга страна, налице е и разминаване между правната квалификация на нарушението, посочена в АУАН - чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на чл. 45, ал. 2 от ППЗДвП и тази дадена с НП. Допуснатото нарушение на процесуалните правила по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН от административно-наказващия орган е съществено и обуславя отмяната на наказателното постановление. За да се приеме, че е налице съществено процесуално нарушение, следва да е налице такъв порок, опорочаващ напълно административно-наказателното производство и *създаващ вероятност за неистинност на фактите, сметени за установени от административния орган* и които са от значение за съществуването на административно-наказателната отговорност, както и да води до ограничаване правото на нарушителя да разбере за какво нарушение ще бъде ангажирана отговорността му и съответно да организира своята защита. В разглеждания случай, констатираните пороци са именно такива – несъответствието между правна квалификация на нарушението и словесното му описание в

наказателното постановление, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване правото на нарушителя да разбере за какво нарушение ще бъде ангажирана отговорността му и съответно да организира своята защита. Такова нарушение създава вероятност за неистинност на обстоятелствата, които наказващия орган е приел за установени с АУАН, ограничава правото на защита на нарушителя и затруднява провеждането на съдебен контрол за законосъобразност на наказателното постановление.

Като не е констатирал тези пороци на обжалваното наказателно постановление, Софийският районен съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и наказателно постановление № 135900 от 22.10.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” при С..

Водим от горното, Административен съд С.- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 16.04.2010 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 108 състав по нахд № 4060/2009 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 135900 от 22.10.2008 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” при С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.